

Zánik křesťanství a migrace v Británii. Ben Kuras má vážná čísla

- CZ24 News | 23. prosince 2022

UK: „Křesťanství v Británii je jen jednu generaci od svého zániku,“ cituje publicista a spisovatel Benjamin Kuras Arcibiskupa canterburského. A přidává procenta imigrační populace v některých částech Velké Británie. V rámci pravidelného shrnutí globálních událostí v ParlamentníchListech.cz se zabývá i novými návrhy, jak vyřešit válku na Ukrajině. Jejich autorem je veterán americké politiky Henry Kissinger.

Tyto dva týdny se toho děje tolik, jako by to byla zhuštěná kulminace událostí celého roku. Kolosální korupce funkcionářů EU s milionovými úplatky v aféře s Katar, které se už přezdívá „Qatargate“. Stále sílí počty „velké výměny“ evropské populace. V letošních volbách do amerického kongresu se opět nacházejí neregulérnosti poškozující republikány. Biden rozdává (vypůjčené) miliardy Tálibánu, Palestincům, Íránu a Africe. Islámští džihádisté zakládají „celosvětový chalífát“, sílí perzekuce a vraždění křesťanů v Africe. Kissinger navrhuje přičlenění Ukrajiny k NATO. Polsko buduje „největší armádu v Evropě“.

Tak nejprve korupce Qatargate, stručné shrnutí. Vypadá to na gigantickou korupci „epických rozměrů“, jak už to někdo nazval, s vyšetřováním desítek funkcionářů a zaměstnanců EU. Zatím tomu můžeme dát tuto kostru:

Bývalá místopředsedkyně europarlamentu Eva Kaili a nynější místopředsedkyně Margaritis Schinas v europarlamentu a v Kataru vehementně nadšeně opěvovaly Katar za „pokrok v lidských právech“, „posun k demokracii“ a podobná dobra. Ale protože každý ví o tamním omezování práv žen, perzekuci LGBT a smrtelném vykořisťování zahraničních stavebních dělníků, napadlo belgickou policii, že ty místopředsedkyně by tu chválu sotva asi pronášely zadarmo. Tak provedla v Bruselu několik domovních a kancelářských prohlídek a našla hotovost 1,3 milionu eur u Evy Kaili, jejího milence a jejího otce. Toho policie chytila na útěku s kufrem plným bankovek v hodnotě 650 tisíc. Nastalo zatýkání a vyšetřování několika europoslanců, asistentů a byrokratů. Hlavní vyšetřovaná Eva Kaili se brání, že svými katarskými projevy „jen plnila příkazy nadřízených“.

Kompletní rozsah korupce se teprve skládá dohromady, ale podezřelý je třeba i nejvyšší diplomat EU Josep Borrell a předsedkyně parlamentu Roberta Metsola. Jde o přijímání úplateků za „leštění veřejné image Kataru“. A policie naznačuje, že implikováni mohou být i funkcionáři Komise EU, kde se teď provádí kontrola všech registrovaných setkání s činiteli Kataru.

Můžeme se zde těšit na hodně napínavou detektivku, jak budou podrobnosti vycházet najevo. Připomeňme si, že v ní jde o chudáky snažící se trochu si přilepšit ke svému mizernému životu na pouhých nějakých deseti tisících eur měsíčně z daní evropských občanů. Z úst překvapených bezúhonných funkcionářů EU se ozývají obavy, že je to „útok na demokracii“ (jako by EU nějakou měla), a že to bude voda na mlýn „populistům a euroskeptikům“. Jako že by bývalo bylo pro EU lepší, kdyby se na to nikdy nepřišlo?

„Velká výměna“ evropské populace, jejíž zmiňování Parlament EU zakázal, běží plnou parou, jak vycházejí roční statistiky. Jaké jsou novinky posledních dvou týdnů?

V Itálii i přes zesílené kontroly se za rok vylodilo 97 tisíc ilegálů, z nichž Německo (jemuž patří většina „importujících“ lodí), převzalo spolu s Francií necelou stovku. Přes Francii do Británie po La

Manche stále připlouvají převážně muslimští ilegálové v pašerácké operaci organizované albánskými gangy. Letos Británie přijala přes půl milionu neevropských imigrantů, legálních i ilegálních. Vláda jimi obsadila okolo 420 hotelů, mnohé v rekreačních oblastech, kde hotely musely zrušit už rezervované prázdniny britských hostů. Hoteliéři na útraty daňového poplatníka kolosálně bohatnou, skupují krachující zařízení a ošuntělé budovy a přeměňují je na imigrantské ubytovny. Imigranti mají zdarma bydlení a stravu, plus 40 liber týdně kapesné. To se jim teď bude zvyšovat o pět liber poté, co soudy rozhodly, že ministryně vnitra porušila zákon, když jim to zvýšení opomněla schválit.

Mezitím vyšly statistiky „odbritšťování“ britských měst. Letos se proslavil Leicester šarvátkami muslimů s Indy po kriketovém utkání Indie–Pákistán. Leicester (populace cca Brna) se stal už v roce 2007 hrdým prvním městem s bělošskou menšinou. Islám – který představuje největší růst nedomorodé populace – zde tvoří více než čtvrtinu, u dětí už většinu, a provozuje 55 mešit.

Zde jsou procenta těch nejvíce islamizovaných měst: Londýnská čtvrť Tower Hamlets 39,9 %, Blackburn 35 %, Newham 34,8 %, Luton 32,9 %, Redbridge 31,3 %, Bradford 30,5 %, Birmingham 29,9 %, Slough 29,4 %. Mešity jsou plné, kostely zejí prázdnotou.

„Křesťanství v Británii je jen jednu generaci od svého zániku,“ řekl nedávno bývalý Arcibiskup canterburský Lord Carey. Jak v Británii dopadne judaismus, by se mohlo odvodit z nedávné písně o masakru Židů, zpívané dětmi v severolondýnské islámské škole íránské a nafilmované pro íránské propagační video. Nepřeslechli jste se, je to opravdu škola íránská a vážně v Londýně. Nesoudím, zda je to dobré nebo špatné, jen o tom zcela bez předsudků podávám zprávu.

„Transkontinentální chalífát“, o němž se zmiňuje Catholic News Agency, je vlastně co?

Tato katolická agentura, spolu s organizací Aid to the Church in Need (ACN), sleduje sílící perzekuci včetně vraždění afrických křesťanů džihádistickými skupinami, které jsou vzájemně propojeny, napojeny na Islámský stát a Al-Káidu a řadí nejvíce v rovníkové části Afriky, ve 14 zemích se smíšenou populací křesťansko-muslimskou, s přístupem „konverze na islám nebo smrt“. Únosy křesťanských dětí a nucená konverze, otroctví, vyvražďování celých vesnic, miliony křesťanů na útěku. Islámský stát části tohoto regionu vyhlásil za „africký chalífát“. Nikdo zdejší křesťany nebrání, západní vlády se o ně nezajímají.

Bidenova vláda místo toho fandí afghánskému Tálibánu, jemuž právě darovala dalších 120 milionů dolarů, v hotovosti. To jako dodatek k už dřív darované miliardě, na „humanitární účely“. Kolik z nich si na něco jiného rozebrali Tálibán a Al-Káida, nikdo nezjišťuje.

Henry Kissinger trochu pozměnil své dřívější návrhy na řešení rusko-ukrajinské války. Co je v nich nové?

Jednat o míru se stále musí, Ukrajina válku nemůže vyhrát, a i kdyby, přílišné oslabení nebo případný rozpad Ruska by nebezpečně narušil světovou mocenskou rovnováhu, což by vytvořilo nové nepředvídané hrozby. Vysvětluje Kissinger v kostce. Ale o neutralitě Ukrajiny už nemá smysl vůbec uvažovat, a měla by být nějakým způsobem připojena k NATO. A to je to nové. Za to by však ponechala Krym Rusku, to by stáhlo vojska k hranicím před 24. únorem, proběhla by mezinárodně kontrolovaná referenda v ruských oblastech Ukrajiny, a podle toho by se rozdělily. Tím by se jednak potvrdila nezávislost Ukrajiny, jednak vytvořila nová mezinárodní struktura střední a východní Evropy, v níž by i Rusko mohlo časem najít svoje místo.

Kissingerovi nelze upřít nápaditost. Zda je to pro Ukrajince o fous přijatelnější, a zda po tom všem stojí o „místo Ruska“ v takové struktuře, zatím nedali najevo.

Ruská invaze na Ukrajinu probudila západní, ale hlavně střední Evropany k nutnosti posílit vlastní bojeschopnost, po mnoho let zanedbávanou pohodlným životem pod imaginárním „americkým deštníkem“. Nejvíc zabrala na Poláky, kteří oznamují plán vytvořit „nejsilnější pozemní armádu v Evropě“. V čem bude její síla spočívat?

Polsko horečně zbrojí, píše francouzský deník Le Figaro. Polská vláda zadává zahraničním zbrojařům velké objednávky na tanky, děla a raketomety. Z USA objednala 250 tanků Abrams, další tanky bere z Jižní Koreje a plánuje je v licenci vyrábět doma. Už těmito objednávkami Polsko v tancích přetrumfne armádu francouzskou čtyřnásobně. Od USA kupuje stíhačky, od Švédů bitevní loď. Současnou profesionální armádu hodlá téměř zdvojnásobit na 300 tisíc, a zavést nějakou formu rezervistické polopovinné vojenské služby. Zvýšit obranné výdaje na 3 procenta HDP. A rezolutně odmítá německé návrhy na vytvoření společné evropské armády, které by Polsku byly spíš ke škodě než k užitku.

V letošních amerických kongresových volbách se zřejmě zase švindlovalo, samozřejmě v neprospěch republikánů. Alespoň se to hlásí z Arizony. Co se tam stalo?

Opět je to v okrese Maricopa, kde se nejvíc zpochybňovala i regulérnost voleb prezidentských. Zjistilo se tam téměř 300 tisíc volebních lístků, které nebyly příslušně dokumentovány, nebo se nedaly kontrolovat, a na něž si lidé třeba připisovali příbuzné, a podobně. Na volební úředníky je podána sedmdesátistránková žaloba za „početná porušení arizonského volebního zákona tím, jak vyřizovali a uchovávali volební lístky, čímž znemožnili ověřování, zda součty hlasů hlášených v okrese Maricopa správně odpovídají počtu hlasů odevzdaných arizonskými voliči“. Z amerických voleb se holt stala komedie. Jak praví moje oblíbené moravské úsloví, byla by to sranda, kdyby to nebyl průser.

A tím jsme dospěli k obvyklé komedii, již je tento týden co?

Jednak Norsko. Tam hrozí prominentní lesbické herečce Tonje Gjevjonové trest tříletého vězení za takovéto výroky: „Je stejně nemožné pro muže stát se lesbou, jako je nemožné pro muže otěhotnět. Muži jsou muži bez ohledu na to, jaké mají sexuální fetiše. Práva lesbických žen musí vláda zabezpečit jasným výnosem, že neexistují žádné lesby s penisem.“

Žalobu na ni podala podle zákona na ochranu genderové identity a genderového vyjádření podobně známá „transgenderová žena“ (tedy původně cisgenderový muž) jménem Christine Jentoft, proslulá tažením proti „transfobům“. Tonja už byla soudně obžalována. Žalobu podpořila ministryně kultury prohlášením: „Nesdílím chápání reality, že jen dvě biologická pohlaví se mají brát jako pohlaví, důležitá je i identita genderová.“

A jednak Británie. Tam průzkum šesti tisíc veřejných organizací a státních úřadů zjistil, že asi 10 tisíc osob je zaměstnáno v oboru zvaném „Equality, Diversity, Inclusivity“, a že jen jejich platy státní pokladnu stojí ročně 557 milionů liber. Dalších 212 milionů se věnuje na školení těchto kádrů, a pět a půl miliardy na „neziskovky“ zaměřené na „dekolonizaci“ a „odběloštění“ kultury, vzdělání a veřejných institucí.

Co tedy s tím Západem naděláme?

Snažím se ho takto zachraňovat už nějakých třicet let. Ale nedávno to celé za mě do britkého sloganu shrnul Václav Klaus:

„Vrátit Západu jeho původní smysl.“

[ZDROJ](#)